

Aleksandra Gruszczyńska

Łańcut, woj. rzeszowskie. Fortyfikacje miejskie

Informator Archeologiczny : badania 12, 277-278

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KURYŁÓWKA
woj. rzeszowskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Aleksandra Gruszczyńska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich, założenie pałacowe - XVIII wiek.

Stanowisko położone jest na wyniosłym wzgórzu, nad rzeczką Złotą, na terenie zabudowań plebańskich. Założono trzy wykopy. Jeden na stoku wzgórza, w celu uchwycenia śladów umocnień obronnych, pozostałe zlokalizowano w miejscu, gdzie na powierzchni gruntu rysowały się korony murów. Odkryto dwa narożniki budowli. Przy narożniku południowo-wschodnim odsłonięto mur biegnący łagodnym łukiem w kierunku południowo-wschodnim. Fundamenty budowli zbudowane były z dużych głazów kamiennych oraz cegły, łączonych zaprawą wapienną. Szerokość murów od strony wschodniej i zachodniej wynosiła 1,35 m, południowej 1,2 m. Stopa fundamentowa wystąpiła na głębokości od 2 do 2,4 m od powierzchni gruntu. Na podstawie płytkich odkrywek, udało się ustalić zarys i wymiary budowli. Posiadała ona kształt prostokąta o długości 37,5 m, szerokości 20,3 m. Stwierdzono również przy narożniku północno-zachodnim mur biegnący łagodnym łukiem w kierunku północno-wschodnim. Mury o układzie łukowatym stanowiły zapewne połączenie z pozostałymi budowlami pałacowymi, których relikty stanowią dzisiejsza plebania i stodoła.

Źródła historyczne wspominają o istnieniu na badanym wzgórzu w XVI wieku zamku Tarnowskich. Jednak w trakcie tegorocznych badań nie natrafiono na jego ślad. Niewątpliwie przyszłe badania wyjaśnią jego lokalizację, gdyż na całym wzgórzu udało się stwierdzić występowanie śladów budowli i murów kamienno-ceglanych.

Materiał zabytkowy stanowią fragmenty naczyń, kafli, płytek posadzkowych, naczynek szklanych.

Ponadto w trakcie badań odkryto zniszczoną poprzez budowlę z okresu nowożytnego osadę z okresu wpływów rzymskich.

KWIDZYN
woj. ełbskie
LUBIŃ k/Kościarna
woj. leszczyńskie

patrz
wczesne średniowiecze
patrz
wczesne średniowiecze

ŁAŃCUT
woj. rzeszowskie
Fortyfikacje miejskie

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Aleksandra Gruszczyńska.
Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie.
Pierwszy sezon badań. Fortyfikacje miejskie.
Okres nowożytny.

Badania sondażowe zostały przeprowadzone w związku z planowaną rozbudową Liceum Ekonomicznego. Wykop usytuowano na wale miejskim od strony wschodniej. Układ topograficzny terenu wskazuje, iż dostosowano do obrony naturalną stromą oskarpę, zaś dodatkową przeszkodę stanowił jar potoku. Przeprowadzone badania wykazały, iż oprócz naturalnego zabezpieczenia na tym odcinku, dodatkową formę obrony stanowiła fosa oraz wał ziemny. Szerokość fosy wynosiła 5,8 m, zaś dno jej wystąpiło na głębokości 3,4 m od powierzchni gruntu. Rekonstrukcja wysokości wału nie jest możliwa, z powodu późniejszych prac niwelacyjnych prowadzonych na tym terenie.

Materiał zabytkowy to nieliczne fragmenty naczyń z XVI-XVII wieku oraz duża ilość zabytków ceramicznych /fragmenty naczyń, kafli/ z XVIII-XX wieku.

MALBORK
woj. elbląskie
Zamek

patrz
późne średniowiecze

NIECZUJ, gm. Burzenin
woj. sieradzkie

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Urszula Perlikowska-
Puszkarska. Finansował WKZ w Sieradzu.
Pierwszy sezon badań. Smolarnia z XIX wieku.

Stanowisko jest położone w odległości 1125 m na południe od wsi Nieczuj, na niewielkim wzniesieniu, w lesie.

Przebadano powierzchnię 28 m². Na głębokościach 81-128 cm od punktu zerowego, na odcinku południowym wykopu odczyszczono fragmenty muru ceglanego oraz posadzkę z płasko ułożonych cegieł w pozostałej części wykopu. Obiekt miał wymiary: 5,20 m po osi NS i 3,40 m po osi WE. Pomiar wysokości wykazał duży spadek ułożonych cegieł do jego środka. W centralnej części obiektu natrafiono na głębokości 134, 142 cm, na wykonany z cegieł otwór ściękowy o wymiarach: długości 70 cm, szerokości 12 cm, głębokości 7 cm. Wylot otworu ściękowego znajdował się w partii północno-zachodniej